

Di latje brouder *(Autor: Nis Albrecht Johannsen d. J.)*

Schuchst dü di stork ma't poosebün!

Hi seet ham dil aw bötjers hüs

Än smat wat tu e schoostiinj in:

Siiså, Magrätj, nü wiist beschiis!

Dåt wus e bötjerwüf ai rucht,

Dåt lungebiinj aw't hüs ham seet;

Ouers iir jü trinam har betoocht,

Läi deer en latjen dring önj't beed.

Än uk di bötjer wus't ai ma.

Hi sää: „Wat miinjst dü nü, Magrätj?

Dåt's numer soowen, haueha!

Sü'n stork di wiitj uk goorniinj mätj!“

Ouers åte sää: „Man dring, wiist wat?

Dåt's åål, as huum dåt lääwen namt.

Me tänjt nü, dåt as iinjsen nat,

Wan't luk sü ünfermousem kamt.“ –

Önj't seelew köm di latje Däise,

Besåch di dring än sää: „Lök heer!

Di latje brouder heet niinj täise,

Än aw et hood heet hi niinj häär.“

„Da wåkse nuch, dåt heet niinj brååk“,

Swåård åte, „deer as nint bai lüüs.“

Ouers Däise hiird ai eefter snååk,

Hi såch bloot åtens hood än müs.

Än dan, dan wörd hi riin ferläägen

Än sää: „Ik häaw me dåt ål toocht.

Dåt's was, di stork heet üs bedräägen

Än heet en üüljen moon üs broocht.“

(In: Johannsen, Nis Albrecht. 1956. *Beerid*. Naibel: Andresen. S. 86.) [Auch in: *Üt min Schatull*, S. 63]